

vbi malicia ppria est scandalum gratis acce-
ptum. vbi preterea non est aduertētia nec eē
debet de scandalo alteri⁹. ⁊ vbi quis ad illud
opandum tenētur. Ille dicitur ex malicia
sua peccare et scandalum accipere nō ex actu
alterius qui informat⁹ sufficienter de bonitate
hmōi actus. nilominus cadit in ruīnam. vt si
ex voto religionis emisso. parētes pt⁹ sufficien-
tem de religionis pfectione informacōnem se
scandalizari cōquerant. scandalū est hoc non
iam pusilloꝝ sed phariseorum. acceptum scz
non datum. Quilibet ab oī actu cui non est
astrictus aliunde. tenet desistē. quādo timet
aut timē debet scdm vehemētē cōiecturam
scandalum pusilloꝝ quousq; de illo cōpescēdo
diligentiā opleueit. nisi forte p cōi vilitate
vntio spūs sancti doceat illud tunc agendū
vt xps fecit in publicacōne veritatis facti mti

De. vii. peccis mōrilib; ⁊ pmo de supbia c. 2.
appetitus glorie si est de vera gloria
et ppter deum. virtuosus est. Si de
vana citra deum et nō cōtra deum
ve in bonis fortune natuē vel gratie
venialis est. tam ex genere q̄ ex more. si sit ad
finem bonum. vt pro cuitacōe infamie. aut p
magno bono edificacōnis aliene. ille appeti-
tus discretus est et meritorius. si gloria sit

falsa a de peccō mortali aut p̄ fine malo' p̄ciā
paliter a vltimate tunc mōrlis ē. Presūpcō
Arrogantia. Jactantia a ypocrisis geneālīē
a pprie sunt de illis que non onemunt hoi ta
liter se habent si illa habere vel credit vel in
ordinate appetit. p̄terea semp habent errorē
vel malitiam inuolutā qñq; venialem a sepe
mortalem scdm gen⁹ obiecti a iux̄ circūstāti
as intencōis a fins ac ceteroz. Presumēs
de dei mia q̄ saluabit qualitercūq; peccauerit
et in peccō perseuerauerit errat i fide si hoc iu
dicet per intellectum et in morib⁹ mōrliter si
taliter afficitur p̄ volūtatē absolutā q̄ de
condicōnata non oportet et ita distinguī pos
sit in valde multis de intellectu et affectu quia
scdm hoc p̄cā varia naturam sortiūtur vt di
cantur vel errores vel mali mores vel vtrūq;

Presumpcō de multis meritīs et gratijs fal
sa est et temeraria si non infunt. Si autem
credatur et sentiatur q̄ ex se sunt p̄ncipa
liter impia est quantumcumq; prius habere
tur q̄ si singulariter eas habere quis gloriatur
pestifera est atq; pharisayca presumpcio.
Credere et sentire quod ex meritīs p̄ceden
tibus aliquod bonum aut premiū cōsequatur
non est presumpcō vel error si ad deum tanq̄
ad originale p̄ncipiū actū l̄ hitu solū r̄ferat

Deus enim miseretur. cuius miseretur hoc est
gratiam dat. vt ex illa aliam grām largiatur

Celare peccā sua. non est ex se ypocrisis. sed
cautela prudens et debita. secus si fiat hoc
ex appetitu laudis false aut alterius malicie
pripaliter. vel si ad malū finē vltiāte eferat
secus etiā si per mendaciā opm vel signoz
vel verborum talis abscoho q̄ratur fieri. quē ad
modū si ad celandū peccā sue luxurie. fingat
se aliquis ope. signo. aut verbo luxuriā mariē
detestari. et castitatem amplexari. cū sufficere
debeat. vt illam non oñdat. Ita de supbia et
ceteris posset dici. Presūpcō arrogātia. ia
stantia. et ypocrif. circa boā natuē aut fortuē
minus hñt peccā et periculi q̄ circa bona gēcie
p̄sertim gratie gr̄cum facientis. cū illa minus
cognosci possit in esse. Pertinacia in opi
nionibus et actibus p̄p̄ns per quā quis non
est patus corrigi. dampnabilis et vix sanabil
est presūpcō. et dū in rōres aliorū aut apud
religiosum est. cūcta turbat et pdit. Non ē
seruitus sed libertas parere legibus. qm̄ obli
gacō p̄ votum aut p̄ceptū ceteris pibus auget
virtutis et meritū rōnem. vtrobiq; enim addi
tur circumstantia bona in voto latere in prece
pto obedientie. Subditi obligantē obedire
superioribus in hñs duntaxat resp̄cū quoz sūt

superiores et dum regulas sue dñationis non
excedunt. Nullus actus debet ab homine
phiteri sub pena peccati mortalis alicui invito
etiam subdito nisi ad illū iam sit obligatus p
legem diuinam explicitē vel implicite virtua
liter vel in forma. Nam solus deus est qui ha
bet imperium eterne vite et mortis. Saultū
et iniuriosum pro superiorib⁹ est credē omnes
institucōnes factas quales videmus respectu
subditorum obligare ad peccatū mortale sed
sunt multe accipiende vt cōmūcōnes multe
vt monitiones. multe vt consilia. multa vt
quedam decentie et honestates et facientes
ad finem consequendum. multe vt tpalē hāc
vitam solum regulantes et ad penam tpalē si
tūsgrediantur solum obligant. Jurans
vel vouens in aliqua religione vel comūta
te adimplere omnia que per regulam talis eli
gionis aut comūnitatis ordinata sunt aut e
runt nō p hoc censendus est eē obligatus sō
pena peccati mortalis ad obseruacōnem illorū q̄
dīna lex non vult talitē obligare q̄ nec huma
na lex taliter obligatē intēdebat si eē ut suppo
nitur intēdebat. Displicet deo infidel et stul
ta promissio infidel q̄ non seruatur. Stulta q̄
discrecōnis sale non cōdit. p̄tē a stultū est di
cere. q̄ de ingrediēdo eligionē cōsiliādū nō sit

sed ad primam inspiracionem ingrediendum

Potest sincero et recto consilio. religionis ingressus dissuaderi. quibusdam ad tps. alijs in eternum. Sic de prelatuē susceptōe aut stat⁹ virginitatis diceretur. Attamē modestissimā cautelam in dissuadendo scimus exhibendā

Omne votum et iuramentū ad hoc q^d obligatorium sit et discretū. habet edicōes implicitas. quarum aliquas inutile. aliquas vāle esset in iurando p^{er} expressum apponere. Vna condicō est. que reseruat supior^{um} auctoritatez. Scda. q^d iuramentum non sit aut vergat in deteriozem exitum. scilic; ad mortale vel veniale pccm nunc aut in postū. Tercia. q^d non sit i salutis dispendium. hoc est impfcōis impedimentum. vt eēt vouere non intrare religionē nūquam suscipere p^{re}laturā. aut non loqui cum parentib⁹. a familia. que lic; possint licite qñ; dimitti. non tamē passim iuramēto aut voto vallari. Quando aliquis nec adu nec hitu per verba sua intendit iurare. nō est reus p iurio apud deum nec etiam apud hoies. si sufficienter hoc ostiterit. pōt tamē de incauto mō loquendi vel scādalizandi vel asserendi vel de intencōne fallendi culpari. Hoc facit pro religiosiis et quibusdam alijs qui iurant per votas suas et per aiam canis irrisorie. Et pro

burgundis et assuetis iuratoribus p̄ter om̄es
intencōnem obligandi se iuramento. In
stificōnes humane nō debent tales interp̄ta
cōnes aspnari quales iuramēta ⁊ vota scdm̄
concordem doctoz sententiā recipiunt etiā
dum ferrentur absolute. Alioqn̄ in laqueū et
magnum salutis dispendiū verterētur. Sed
contempnere aliquam rem ut auctoritatem
supioꝝ est ip̄am v̄re vel interpretatiue nullā
aut vilem aut min⁹ iuste reputare. Omnis
peccans etiā venialiter cōtempnit q̄uis nō
omnis talis agit ex contēptu. Sicut nec omnis
supbus agit ex superbia. et ita in alijs multis

Contempnens auctoritatē supioꝝ non ex
passione vel fragilitate vel ex ignorantia sed
ex contemptu qui est p̄ncipalis causa aut finis
transgressionis sue reus peccati mortalis existit
vt dum q̄s dicit supiori in eo q̄ supior. Ego in
despcū v̄stro hoc agā qđ imbitetis alias non
acturus. Ad euitacōez peccati nō sufficiūt bene
sentire et iudicare de agēdis nisi volūtas ⁊ af
fectus tali iudicio cōformentur. Afficitur enim
sepius volūtas ad aliqua et ita talit̄ exequit̄
Ac si suus intellectus taliter agendum dicta
ret. Super hoc incōtinētes circa quodlibet vi
cium tam carnis q̄ spūs aptū dant documen
tum presertim i carne euidentius q̄ in spiritu

propter difficilem reflexionem super actus intellectuales et latentes. et hec absconditio crebro fallit etiam ipsos spiritualiter ambulantes volentes. Ponentes intellectum liberum ut talis est ponentem consequenter in eo peccatum proprie. Alii ad negligentiam aut malitiam voluntatis habent esse ferre crimine omnem suum. Nulla est negligentia vel ommissio criminaliter culpabilis absque consensu vero vel interpretatio comitante vel preiudicio. Quid autem sit consensus interpretatio? demum est in ratione conclusio. prime partis. Et hoc in angelis et in adam videtur esse origo fuisse peccati. Passio naturalis ut ira. amor. gaudium. odium. invidia. fames. sitis. delicia. concupiscentia. desiderium. et similes si fiat absque omni consensu non sunt peccatum sunt. si vero cum consensu sunt non ex consensu. immo venialia deputantur. Similiter de actibus rationis tam in portione superioris ut est blasphemia quam in inferiori. ut est appetitus vindicte diceretur. Si in preceptis penalibus pena sit addita per modum dissolutionis ad actum precepti sufficit penam solvere dum actus omittitur. Si vero sit inposita pena. ut solum accessoria et inducens ad preceptum per solutionem eius non excusatur precepti transgressio. sed bene aliquando pensatur. Iudicatur aliter tanquam malum si fiat ex officio iudicis et per testes legitimos non est ex se malum sed virtuo fuerit si per confessionem aut aliter

sciretur esse per iudicē innocens nec aliud pa-
tēt effugiū qñ suo fugētur officio . Judicāē
ppria estimacōne alium ex aptis signis extel-
oribus. que non possunt bñ fici non est ex se
pctm mortale licet qñq; sit curiositas venial
qñq; mortalis dum homo ab alijs meliorib⁹
aut debitis impeditur aut dū per hoc in supbi-
am erigitur. Judicare alteꝝ leui p̄sumpcōe
scdm̄ p̄sumpcōes exteiores p̄sertim̄ vehemē-
tes non ex se mortale. Secus si fixa assertione
interiori v̄l exteiori illud fiēt in magnū pri-
tedecus ⁊ malū. Nullus in vita iudicand⁹
est tanq̄ dignus inferno. qm̄ spūs scūs opa-
tur subito. facta igitur non p̄sona sūt a nobis
iudicanda. Zelotopia que est vehemens
amor suspiciōsus non satis fidēs de re amata
et alie suspitōnes maliuole vt dum aliquis
semper putat irrideri ⁊ falli vt quidam melā-
colici et quidam ex religiosis faciliter cadunt
si non rep̄mantur. Sed si addatur consensus
liber sunt vt plurimum mortalia delicta aut
mortalium delictorū vehemens causa. Vdo-
latria que est exhibitio honoris diuini ve-
re vel interpretatiue aut attributiue alicui
creature aliter q̄ sibi potest competere et apo-
stasia q̄ est recessus a vera religione et mur-
mur cōtra d̄nam p̄uidētiā ⁊ blasphēmia

deo indigna ascribens. quique sunt ex superbia
intellectus nolentis se captiuare in obsequium
fidei. et tunc ibi est error in fide. Aut solum sunt
per deprauationem affectus. et tunc sunt malicie
ex se criminales. licet ex circumstantiis dici pos-
sint quique veniales. Sicut est aliquis honor
diuus proprie. aliquis solum per attributionem aut
participationem aut analogiam. Ita secundum hoc
varie sunt species ydolatrie quedam proprie. quedam
solum analogice dicuntur. omnes tamen ex genere suo
mores existunt. ut in inuocationibus demonum
In astrologia de iudiciis circa ea que depen-
dent pure ex libero arbitrio. In nigromantia et
pyromantia et generaliter in superstitiis omnibus
prohibitis atque nephariis. quarum effectus neque
a miraculo. neque a natura rationabiliter expectari
possunt. Nulli facienti quod in se est hoc est
bene utentis deus iam habitus deest deus in
necessariis ad salutem. siue sint illa credenda
siue operanda. Volens credere et fantasias
ad oppositum fidei tollerans inuitus. sicut im-
pudicus videre est. non est infidelis sed mentur
Ita de volente peccare et deum diligere aut aliud
bonum facere ex affectu. que indispositio corporalis
impedit. Pro regula dicemus. Tollatur su-
perbia a viris deuotis et abstractis. quod sentire
consolationes spirituales in affectu non est signum

infallibile q̄ caritas inſit. Sicut carū carētia
caritatē deſſe non ꝑcludit. Nam aſſuefactio
et complexio aut dyabolica illuſio cauſe ſunt
tūc tales affectus q̄nq; vel inſunt vel nō inſūt.

Adorās adoracōe deo debita absolute ydolū
vel diabolū trāfigurātē ſe in āgelū lucis ſeu
xp̄m. a mortali crimine neq̄t excuſari. Neq; hec
ignorantia inuincibilis locū hab; ſed pbādī
fūt ſpūs ſi ex deo ſunt. Secus ſi ſub conditione
implicita vel explicita hec adoracō fieret. Vbi
probabilis coniectura de ſic agendo contin
geret quemadmodū hoſtiā nō ſacratam ymo
lapidem hoſtie ſimilem caſus aliquis licite fa
ceret adorare.

Pia intentio faciendi et
tenendi ſecūdū intentionem ecclie ſi non excu
ſaret multos ex criſtianis ſimplicibus ydola
tre cenſerentur in adoracōibus ymaginum
cicūſ pulchre q̄ turpis et veteris q̄ noue
q̄ ſi numine aliquo ille magis q̄ alie ē plerentē

Inuidia que ē dolor de ali De inuidia. c. 3.
eno gaudio vel gaudium de malo ex gene
re ſuo mortalis eſt quia contra caritatem.
Et preſertim ſi dolor ſit de bonis ſpirituāli
bus. Sed ex defectu deliberationis vt in pri
mis motibus vel ex malicia complexionis me
lancolicę. Aut quia dolor ille trahitur ex
tra genus inuidie poteſt non eſſe mortalis